

Tóth Erzsébet

Exit

*Meg akarja nézni? Kérdezte a patológus tőlem,
miközben írta a Halotti Bizonyítványt.
Nem akartam. Maradjon nekem élve.
Később kiderült, hogy nincs meg a személyi igazolványa.
Elkeveredett valahol a Honvéd Kórházban.
Pár nap múlva egy alig használt műanyag zacskóban találták meg
egy raktárban, ahol a betegek elveszett holmijait tartják.
Apám halála első napjaiban hű volt önmagához:
bonyodalmakat okozott.
Amikor megláttam a koszos zacskóra erősített feliratot: EXIT,
akkor fogtam föl valójában, mi is történt.
Végül meg kellett fognom a zacskót,
és eljöttem a személyi igazolványával.
Furcsa, hogy az exit inkább kijáratot jelent az élőknek, mint halált.
Kilépni egy ajtón.
Apám egyébként gyakran megszökik a halálból hozzám.
Például megjelenik az álmaimban.
Jól elvan, úgy viselkedik, mintha élne.
Egyetlen egyszer háborodtam föl ezen,
persze csak magamban:
Te mit keresel itt? Te már halott vagy!
Utána napokig szégyelltem magam.*

Lassú virág

*Olyan vagyok, mint ez a lassú virág.
Sokszor évekig vár, amíg hajlandó
egy-két bimbót hozni.
Akkor aztán előfordul,
hogy egész évben gyönyörködhetünk
fenséges szirmaiban.*

Egyébként orchidea.
Szerényen bújik meg a szoba uralkodója,
Liza, a rókatündér hatalmas lombkoronája alatt.
Nevét a filmről kapta,
mert olyan titokzatos dolgai vannak.
Most már illene megnéznem a filmet is.
A Rókatündér fikusz, és már többször készült
elhagyni, de mindig megesett rajtam a szíve.
Olyankor kárpótlásul sokkal nagyobbra nőtt.
Van abban valami, hogy az egy légtérben élő
növények és emberek előbb-utóbb
hasonlítani kezdenek egymásra.
Liza éppen most készül engem kiszorítani a lakásból.
Mindazonáltal azt hiszem, ő fog menni.
Az ő költöztetése könnyebben megoldható,
mint az enyém, például nincsenek könyvei.
Mindent, amit tud, magától tudja.

csillagocskák

autód elején a csillagocskák
ennyi maradt belőled nekem
tudom, hogy másnak is van
olyan kocsija
de ha meglátok egyet
dübörögni kezd a szívem
hátha te ülsz benne
ilyenkor van esély rá
hogy az árokban kötök ki
mert nagyon elbambulok
csillagocskák

ázsiai márvány

*lágyan a vállamra huppan
ettől megrázkódom
és már lent is van a földön
mire eltaposom
már kettőt kell levakarnom a cipőmről
nyamvadt terroristák
azt hiszik, túljárhatnak az eszemen
pedig csak élni akarnak a növényeimből
himbálózni az idegeimen
de amikor már a bőröm alá is bejutnak
és a gyomrom körül kaparásznak
már nehéz eltaposni őket*